

Hevesi Járási Hivatal
Gyámügyi Osztály
3360 Heves, Erzsébet tér 2.

Hivatkozási szám: HE-06/GYAM/1235-61/2025.

Tisztelt [REDACTED]!

A levél hossza miatt türelmét kérem, viszont ez a levél az eljárásban tett utolsó nyilatkozatom, ezért vélhetően megbocsájtható a terjedelme.

Tegnap napon, azaz 2025.08.17-én, mint lassan minden alkalommal, újabb, és újabb performanszt voltunk kénytelenek elviselni a lányommal, [REDACTED], amit az anyja, [REDACTED] adott elő számunkra. A gyermekülésbe beülő gyermek mellett állva, telefonnal próbált rögzíteni talán 1-2 perc videót, melyben ingerülten, erőlyesen, fennhangon próbálja elérni, hogy az addigra síró gyermekkel értessem meg, én nem engedem őt velünk jönni, ezért, ha akar, ha nem, a gyerekek akkor is velem kell jönnie, mert az apja rendőrt hív rá.

Elmondtam a videót készítő anyukának, „volt egy évéd megoldani, hogy [REDACTED] leszakadjon rólad, de Te ezt, bírósági végzést be nem tartva, gátolod a mai napig. Nem ezen a pár alkalmon fog már múlni [REDACTED] sorsa, ezért ülj be, és menjünk közösen. A felvételt pedig nyugodtan viheted kedden a gyámhatóságra, bíróságra”

Gyanítom, az ügyvédje fel fogja hívni anyuka figyelmét arra, hogy adott felvétel ismét csak a saját lejárására lehet bizonyíték, így nem fog nyilvánosságra kerülni.

A csodálatosnak is nevezhető előadást követően, több mint két órát töltöttünk a helyi cukrászdában, kívülálló számára boldog család képét festve. Gyermek játszik a két szülővel. Fagyiznak, sütiznek, nevetnek. Jeleztem is anyukának, kamerák vannak felszerelve a helyiségben, illetve majd 50 ember látott, hallott minket, mint „boldog család”, így nehéz lesz a kezdeti videóval bármit is elérni.

Amikor sokadik alkalomra sikerült meggyőzni a lányom arról, hogy most, bár nem akar, el kell válnunk, anyuka felé egyetlen egy kérdést tettem fel: „Nem kérek választ, viszont egyet kérlek gondolj át. A fiamhoz semmi közöd. Én mind a két gyermekem életének része kívánok lenni. Biztos vagy benne, hogy emberileg, morálisan, bármilyen más aspektus alapján, jogod van beleszólni más gyermekének életébe?” Természetesen választ nem kaptam.

Hogy miért volt ez a bevezető?

Önök - értem ezalatt a komplett gyermekvédelmet – elvileg a gyermekek védelmét, érdekét lennének hivatottak szolgálni. Bocsánat, a Gyöngyösi Osztály láthatóan minden tekintetben kivétel ez alól, így mégsem használható a gyűjtőfogalom a rendszerre nézve.

A folyamatban lévő eljárás, lassan minden cselekedetének tekintetében oktatandó példa lehet a későbbiekben arra vonatkozóan, hogyan NEM lehet eljárni egy ügyben.

Egy alaptól, gyermek, napi szintű életére ráhatással nem bíró ügyet, ahelyett, hogy adott időn belül, bármilyen határozattal lezártak volna, a helyi okoskodással, időhúzással olyan szintre eszkaláltak, ami az eredetileg fennálló problémát minimálisan is százszorosára emelte.

Nagyon bízom benne, az eljárásban résztvevő kollégák felfogták tetteik következményeit, illetve értik hogyan sikerül tudatlanul, illetve szándékosan, bűncselekményt elkövetve, munkájukra szégyent hozva, hathatósan tönkre tenni gyermekek életét.

60 napon belül hozhattak volna bármilyen döntést, aminek következő lépéseként, bíróságon folytatódhatott volna az ügy.

Miért lett volna ez, a kérelmező támogatása, illetve elutasítása esetén is korrekt?

A felek, bírósági eljárás során, valódi nyilatkozatokkal, azok valódiságának számon kérhetőségének tudatában nyilatkozhattak volna, időhúzás nélkül tehettek volna bármit is.

Ehelyett, egy láthatóan bármire alkalmatlan eljárás keretein belül bárki, bármit nyilatkozhat, tehet. Szándékosan időt húzva buktathatja mások jogait, miközben az idő múlásával olyan mértékű hazugságok keletkeznek a rendszerben, ami egy valódi, jogilag korrektebb, számon kérhetőbb bírósági eljárás esetén fel sem merülhetne.

- Elrendelnek tárgyalást, viszont nincs jogkövetkezménye, ha nem jelenik meg az ügyfél. Mindezt akárhányszor alkalommal, büntetés nélkül eljátszva. Esetünkben is hónapokat kijátszva ezzel.
- Minden esetben, időt húzva, utolsó utáni pillanatban előkerülő, megnevezett tanúval, vagy bármivel döntést odázni. Minden esetben plusz dolgot kell?! vizsgálni, ami az eljárásban gyakorlatilag irreleváns.

Önök, akik a gyermekek érdekének szolgálataért vannak, illetve kapnak munkabért. Talán Önök tehettek volna olyat, ami valóban segíti, és nem rontja a gyermekek helyzetét.

Valóban bízom benne, hogy legalább a multinacionális környezethez hasonlóan, Önöknél is léteznek belső képzések, amin ezt az eljárást elemezhetik, tanulságokat vonhatnak le belőle.

Azzal, hogy kollégák, ilyen-olyan okok miatt nem voltak képesek döntést hozni, a jelenlegi időpontban éppen ellenérdekelte felek olyan nyilatkozatokat, tetteket hajtanak végre a másik féllel szemben állva, melyek évekre, évtizedekre megbélyegzi jelen esetben 3 gyermek sorsát. Ha valakiknek, pontosan a gyermekvédelemmel foglalkozóknak kellett volna ezt átlátniuk, felfogniuk, tenni ellene.

Az, hogy ez a levél megszületik ismét a rendszer alkalmatlanságának bizonyítéka. Az elmérgesedő helyzetből mára látható, nem létezik megnyugtató kiút.

és jómagam nyilatkozatai, melyek valóságtartalmának bizonyítása egy ilyen hatóságnál értelmetlen, illetve lehetetlen is egy olyan rendszerben, melyben a kért vizsgálatok elvégzése nélkül nevezi magát objektívnek az eljáró osztály, miközben egyre mélyebb süllyed a kommunikáció illetve az értelem.

Nem szükséges nyomozóhatóságnak lenni, hogy a kezdetben rendelkezésre álló iratok, információk, tények alapján, 60 napon belül történő döntéshozatal esetén a felek még nem mondtak, tettek olyan mértékű dolgot, melyet záros határidőn belül ne tudtak volna lekezelni.

Valószínűsíthető, a gyermek 3 éves kora előtt megoldották volna a helyzetet. Az eljáró osztály „okoskodása”, időhúzása, a megoldás helyett nagymértékben elősegítette a végleges ellenszenv kialakulását, mely alapján, már valóban érdektelen a döntés milyensége, irányultsága, hiszen mindkét fél, egy életen át tenni fog a másik ellen. Ezt sem rendőrség, sem más hatóság meggátolni képtelen. A jog, bár legalább ebben (zsarolás, fenyegetés) nagyon markánsan szabályoz, érezhetően nem tudja meggátolni azt, hogy 1-2 éven belül ne keletkezzen valami visszafordíthatatlan dolog az eljárásban elhangzottak miatt eszkalálódott, felek között fennálló küzdelemben. Szörnyű az egész, miközben a helyzet egyre nagyobb mértékű megromlásában szerepet játszó osztály sérthetetlen.

Pontosan a fenti, okoskodó, időt húzó, összejátszó osztály miatt nem kértem tanúkat. Nem mutattam be minden bizonyítékot, hiszen a holnapi napon ismét bizonyítja a rendszer, sem szabályszerűség, sem objektív hozzáállás nem létezik.

A lányom anyja 2022-ben bíróságra ment, mert ki akart iktatni a pár hónapos gyermek életéből. Ehhez felhasznált bárkit, illetve bármit a környezetében. Így buktattam meg családsegítőt, védőnőt. Jelentettem fel szektás vezetőt. Ez alapján adott a bíróság 3*3 óra láthatást egy pár hónapos gyereknél, ami messzemenően nem szokványos. Mindezt úgy, hogy a „rettegett” Patent egyesület vezető személyisége volt a jogi képviselője. Talán érezhető, mennyire volt valódi az anyuka által akkor is eljátszott fenyegetnek, félek, hozzáállás, hiszen a bíróság sem látta ennek valóságtartalmát még a patent egyesület támogatása mellett sem.

██████████ megjelenése, a történet alakulása alapján kijelenthetően, illetve több ponton bizonyítottan, ellenem történő összejátszás eredménye. Nagyon bízom benne, a nyomozóhatóság végre veszi a fáradságot és valóban feltárja az ügyet, hiszen számukra ismert minden olyan dokumentum, amit ebben az eljárásban nem is szerettem volna az okoskodó Gyöngyösi Osztály kezébe adni. Bizonyosan van jogi megoldás, hogy a két hatóság úgy adjon át adatot, hogy azt az eljárás ügyfelei ne láthassanak, így megismerheti Ön is az iratokat, amennyiben egyáltalán van ennek még bármi értelme.

A 2023-ban lezárt peres eljárást Szal ██████████ ráhatására engedtem el. Ezek bizonyított tények.

A két anyuka között az elmúlt két évben volt barátság, ahogyan gyűlölet is. Hol az egyik menti a másikat, hol fordítva, miközben mindkettőtől meghallgattam már, hogy az ő gyerekeit nem tartom annyira fontosnak, mint a másikat. Vagy, hogy ki, mit örököl majd.

2024-ről ismert volt már az inkorrekt Gyöngyösi Gyámügyi Osztály munkássága, így nem szerettem volna összevonni a két gyermekkel kapcsolatos ügyet. Ebből kifolyólag, bár 2024 októberében ügyvédek egyeztettek a lányommal kapcsolatban induló peres eljárásról, nem kívántam a keresetet benyújtani mindaddig, míg a fiammal kapcsolatban nem jutok közös nevezőre a gyermekkel folyamatosan hitegető ██████████.

Jelen eljárás indítását követő harmadik hónapban látható volt az összefonódás, a tenni nem akarás, a valós vizsgálatok elvégzésének blokkolása. Ebben az időpontban döntést kellett hoznom. Fel kellett vállalnom, újabb eszközt adok az alkalmatlan, valós indok nélkül időt húzva akadályozó rendszer kezébe. Keresetemet beadtam az Egri Járásbíróságra, melyben kérem a lányom ügyének felülvizsgálatát mind szülői felügyelet, mind kapcsolattartás

tekintetében. Láthatóan, nem is volt szükséges sokat várnom a rendszer, ismét objektivitást nélkülöző hozzáállásában, hiszen jelen eljárásban tanúként hallgatják meg a lányom anyját,

[REDACTED]

A kérdések, melyek utolsó alkalommal is felmerülnek bennem:

- Hogyan lehet objektívnek nevezni egy eljárást, miközben:
 - o Nem rendeltek el vizsgálatokat, melyet az egyik fél kért, míg a másik fél irányában bármit megtettek, megoldottak a helyi „okosok”?
 - o Egy olyan személyt - [REDACTED] - nyilatkoztat, aki bíróságot nem tudott meggyőzni személyemmel kapcsolatban?
 - o Egy olyan személyt - [REDACTED] - nyilatkoztat, aki 3 éve ellenérdekelt, illetve bírósági eljárás van közöttünk folyamatban.
 - o Egy olyan személy - [REDACTED] - nyilatkozata, aki 2 éve nem tart be bírósági határozatban rögzítetteket, gátolva ezzel a lányom és köztem törvényesen megszabott láthatást, mellyel kapcsolatban bírósági eljárás keretében kértem a végrehajtási határozat kiadását.

Bár értelme pont annyi, mint „lónak imádkozni”, hiszen valós vizsgálatok elvégzése helyett elfogadnak tanúnak egy olyan személyt az ügyben, akinél talán csak a férj, [REDACTED] lehet elfogultabb, kérem, a tanú vallomását, pontosan a közöttünk folyamatban lévő két bírósági eljárásra hivatkozással figyelmen kívül hagyni, hiszen nyilatkozatának objektivitása minden tekintetben megkérdőjelezhető.

Ahogy eddig, ezt követően sem kívánok ennek a hatóságnak semmit bizonyítani, így a holnap keletkező nyilatkozatra sem kívánok már reagálni.

Az Ön, részemre küldött tájékoztató levelében is rögzíti, csak abban az esetben hoznak döntést, amely esetben nem merül fel további kérdés a felek oldaláról.

Ehhez a kijelenthetően objektivitást mellőző eljáráshoz, az abban keletkező játszmákhoz nem kívánok tovább asszisztálni. Reagálhatok. Cáfolhatok bármit. Hívhatok tanúkat. Csatolhatom a folyamatban lévő bírósági eljáráshoz tartozó keresetleveleket. Feljelentéseket.

Minden esetben megjelenik a másik fél ügyvédje, hogy kitaláljon valamit. Két hét múlva reagál valamire. Újabb pár hét múlva hivatkoznak valami másra. Majd ismét előkerül egy újabb tanú, akinek hónapok múlva lesz jó az időpont.

Ahogy az elmúlt 6 hónapban, ezt követően is kizárólag az időhúzás az egyetlen célja ennek az eljárásnak, mellyel végérvényesen megakadályozható az ügy bíróság elé kerülése. Ezzel a hozzáállással, csak idő kérdése, hogy jelen eljárásban ne olyan levelek keletkezzenek mint például, joga van-e apukának elmennie a gyermek általános iskolai ballagására, hiszen eltelt 14 év. Nonszensz az egész eljárás. A gyerek életében egy dolog nem marad meg. a gyerekkor és a közösen megélt élmény. A kötődés. Ennek fényében is gyomorforogató ez az időhúzásra épített eljárás.

Azzal, hogy a lányom anyját is bevonták ebbe az eljárásba, el is érték, hogy egy életen keresztül gyűlölet maradjon felekben, hiszen megcáfolhatatlanul beleavatkozik egy másik gyermek életébe, miközben azt a saját érdekére akarja felhasználni.

Döntéstől függetlenül, egy életen át fogok ellene is megtenni bármit, hiszen segít elvenni a fiam.

Remélhetően emlékszik még a levelem elején leírtakra. Gyermeknek érdekét szolgáló rendszerben található kollégái bizonyosan végig gondolták ennek minden következményét. Feláldozták a lányom sorsát is egy bárkinek, bármit hazudó, mindenkit átverő, megcsaló nő érdekében, mint [REDACTED]. A lányomra egy életen át kivetül majd, hogy nem csak azért nem él együtt az apjával mert az anyja úgy döntött, hanem az is, hogy azért nincs testvére, mert az anyja abban is segédkezett. Ezt meg lehetett volna előzni egy adott tanút el nem fogadó határozattal. Ennyit a körültekintő eljárásról.

Valóban csak remélni tudom, felfogja valaki a rendszerben, több gyermek és több felnőtt hosszútávú gondolkodásmódját módosították meg az okosan, bűncselekményt elkövető magatartással, mert képtelenek voltak valóban felmérni, mi is a gyermekek hosszútávú érdeke, majd annak tudatában a legrövidebb időn belül lezárhatták volna az ügyet már áprilisban.

Bennem egyetlen kérdés marad meg egy életen át:

Amennyiben nem végeztek el kért vizsgálatokat, illetve gyaníthatóan nem kértek normakontrollt sem az alkotmánybíróságtól a 15. alaptörvénymódosítást követően jelenleg hatályos szabályozások törvényességének, illetve további alkalmazhatóságuknak tekintetében, abban az esetben a Gyöngyösi Hivatal, Önök, A felettes szerv, bárki, hogyan meri majd leírni, objektív, mindenre kiterjedő vizsgálatot követően hoztak bármilyen döntést.

Végző soron pedig továbbra is fennáll az alap kérdés, mely 2025 februárjában, az indulás időpontjában keletkezett. Az okoskodó, összejátszó, Önös érdekeket kergető anyukák, apuka, jogszabályokat "szabadabban" értelmező, használó, csalárd jogi személyek egymás elleni játszmái felülírhatják-e a gyermekek jogait.

Van-e joga a gyermekeknek ismerniük egymást? Van-e joga a gyermeknek ismerni a származását?

Fentiek alapján, kifejezett izgalommal várom a keletkező pro vagy kontra döntés indokolását.

Mezőkövesd, 2025. Augusztus 18.

Tisztelettel:

Pelyhe József